

Nr 28.

Av herr **Björkman m. fl.**, om anslag till understödjande av skididrotten bland ungdomen.

Under en följd av år har under åttonde huvudtiteln anslag anvisats till understödjande av skididrotten bland ungdomen. Innevarande budgetår utgår för ändamålet ett extra reservationsanslag av 30,000 kronor. Genom detta anslag har ett värdefullt handtag givits den sunda idrotten samtidigt som icke minst för landsbygdens barn och ungdom möjlighet öppnats till en välbehövlig ersättning för den fysiska utbildning, som, på grund av bristande materiella resurser, gymnastiken ofta icke kunnat skänka. Man har härvid gått fram stödjande på olika vägar. Man har sökt bereda tillgång till erfarna ledare genom att anordna dels utbildningskurser för folkskoleseminariernas elever, dels särskilda utbildningskurser för folkskolans och den högre folkskolans lärare. I viss utsträckning har utbildningen jämväl inriktats på att tillgodose behovet av kunniga ledare för de så betydelsefulla fjällfärder, som lärjungar från olika skolor årligen företaga. Vidare har genom anslaget tillfälle beretts för skoldistriktet att genom statens bidrag för en ringa kostnad förvärva förstklassig skidmateriel åt lärjungarna i folkskolor och högre folkskolor. Och slutligen hava skoldistriktet kunnat med anslag av statsmedel anordna särskild skidutbildning för lärjungarna i nämnda skolformer.

Erfarenheterna från de gångna årens understödjande verksamhet vitsordas från olika håll vara i hög grad gynnsamma. Överallt, där förhållandena medgivit utnyttjande av anslaget, konstateras bland lärjungar och lärare det livligaste intresse för skidans bruk och från idrottshåll har man särskilt uppmärksammat, hurusom såsom en följd av dessa målmedvetna och planmässiga åtgöranden skidfärdigheten bland de unga påtagligt ökats.

Emellertid har anslagets knapphet icke medgivit verksamhetens utökande i den omfattning, som förhållandena göra nödvändigt. För varje år, som gått, ha anspråken på bidrag ur anslaget från olika landsändar stegrats. Från de idrottsorganisationer, som under skolöverstyrelsens inseende anför-

trots att handhava den ifrågavarande verksamheten har därför med styrka gjorts gällande, att anslaget måtte ökas till 45,000 kronor, i syfte att dels i större omfattning kunna tillgodose de olika ändamål, som med anslaget avsetts främjade, dels utvidga ramen för dess användande. Skolöverstyrelsen har ock med vitsordande av det berättigade och behjärtansvärda i denna framställning hemställt om ett till 40,000 kronor förhöjt anslagsbelopp, vilket innebär en ökning med 10,000 kronor. Detta krav har emellertid Kungl. Maj:t icke funnit sig kunna tillmötesgå.

Det synes oss emellertid, som om den uppgift, som här förevarande anslag har att tillgodose, skulle vara av den stora betydelse för ungdomens fysiska fostran och därmed för folkhälsan i det hela, att de statsfinansiella betänkligheter, vilka ställts hindrande i vägen för anslagets ökning, icke kunna tillmätas avgörande betydelse. Tungt vägande skäl kunna för visso anföras för att, på sätt av Kungl. Maj:t föreslogs i samband med detta anslagskravs första framläggande, utsträcka verksamheten även till de allmänna läroverken och de kommunala mellanskolorna. Alldeles särskilt torde detta få anses gälla sedan numera sambandet mellan olika skolstudier starkare markerats och sedan idrotten erhållit ett framskjutet rum även på läroverkets arbetsprogram. Genom en höjning av anslagsbeloppet med 3,500 kronor skulle jämväl de högre skolornas ämneslärare kunna beredas tillfälle till sådan utbildning, som sätter dem i stånd att leda skidutbildningen bland dessa läroanstalters ungdomsskaror. Likaledes måste det anses rättvist och billigt, att skidanskaffningen med bidrag av statsmedel utsträcker till sistnämnda läroanstalter, då några andra medel icke disponeras för detta ändamål. Detta beräknas kunna ske för en kostnad av 4,500 kronor. Ytterligare har det synts angeläget, att utbildningen av ledare för fjällfärder bedrivs i större omfattning än hittills, för vilket syfte erfordras ett med 1,000 kronor förhöjt bidrag. Och slutligen har erfarenheten ådagalagt det trängande behovet av för skolbruk avsedda handledningar i skidlöpning, för en beräknad kostnad av 500 kronor, varjämte administrationskostnaderna, för närvarande uppgående till 1,500 kronor, funnits kräva ytterligare 500 kronor.

I allt skulle sålunda erfordras 40,000 kronor. Anvisas detta belopp, skulle skidutbildning kunna med statsmedel understödjas i alla offentliga barndoms- och ungdomsskolor, inom de delar av landet, där naturförhållandena så medgiva, och nu förefintlig skillnad mellan olika skolstadier bortfalla.

Det synes oss uppenbart att detta mål väl motiverar den jämförelsevis blygsamma anslagsökning å 10,000 kronor, som från skolöverstyrelsens och de frivilliga idrottsorganisationernas sida ifrågasatts. Och de insatser, som på området redan gjorts, förtjäna efter vår mening väl detta ökade understöd från staten.

På grund av det sålunda anförda, få vi därför hemställa,

att riksdagen ville till understödjande av skididrotten bland ungdomen anvisa för budgetåret 1929/1930 ett extra reservationsanslag av 40,000 kronor, att utgå på de villkor, Kungl. Maj:t kan finna gott bestämma.

Stockholm den 17 januari 1929.

G. A. Björkman.

N. E. Nilsson,

Harald Hallén.

Antnäs.

Erik Fast.

Arne Forssell.
